سیویلیکا - ناشر تخصصی مقالات کنفرانس ها و ژورنال ها
گواهی ثبت مقاله در سیویلیکا
CIVILICA.com

عنوان مقاله:
بررسی وضعیت هیدروژئوشیمیایی آبخوان دشت خانمیرزا در ارتباط با سازندهای زمین شناسی (استان چهارمحال و بختیاری)

محل انتشار:
دوفصلنامه یافته های نوین زمین شناسی کاربردی, دوره 16, شماره 31 (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:
مریم آهنکوب - *استادیار گروه زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه پیام نور، ایران*

گشتاسب مردانی - *استادیار پژوهشکده علوم پایه سلامت، مرکز تحقیقات سلولی و ملکولی، دانشکده علوم پزشکی شهرکرد، شهرکرد، ایران*

سید حسن طباطبایی - *استاد گروه مهندسی آب، دانشکده کشاورزی، دانشگاه شهرکرد، شهرکرد، ایران*

زهرا هادی پور - *کارشناس ارشد زمین شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه شهید بهشتی، تهران، ایران*

خلاصه مقاله:
آبخوان خانمیرزا در دشت خانمیرزا و در جنوب لردگان در استان چهارمحال و بختیاری واقع شده است. این منطقه از نظر زمین ساختاری در زون زاگرس چین‌خورده و در جنوب گسل دنا قرار دارد. مطالعات صحرایی و پتروگرافی دال بر حضور سازندهای زمین شناسی متنوع (آهک، دولومیت، رس، گچ، نمک، ماسه سنگ و سنگ های آذرین) از پرکامبرین تاکنون می باشد. بررسی سه دوره آنالیز شیمیایی ۱۶ حلقه چاه طی سال‌های ۱۳۹۵-۱۳۹۶ و بررسی داده‌های هیدروژیوشیمیایی یه دوره ۱۰ ساله نشان‌دهنده روند کاهشی کیفیت آب در بخش‌های مرکزی و شرقی دشت می‌باشد. پهنه‌بندی مکانی پارامترهای شیمیایی نمایانگر سیر تکامل ژئوشیمیایی آب زیرزمینی دشت خانمیرزا از تیپ بی‌کربناته کلسیک (منیزیک) با غلظت املاح کم در مناطق تغذیه شمال غربی و جنوب شرقی آغاز و به تیپ کلروسدیک در منطقه تخلیه مرکزی دشت خاتمه پیدا می کند. نسبت های یونی دشت خانمیرزا انحلال ژیپس و نفوذ آب شور در اطراف گسل و مرکز دشت را نشان می دهد. نتایج آنالیز عناصر سنگین دال بر غلظت بالای ۰۸/۰ تا ۱۱/۰ = ۵۲/۰ ، As تا ۴۶/۰=۵۱/۰، Co تا ۴۳/۰=۱۷/۸۳ ، Cd تا ۵۷/۶۰=۴۳/۱، Fe تا ۹۶/۰=Pb تا چندین برابر استاندارد جهانی در آبخوان می باشد. وجود وضعیت تکتونیکی و چینه شناسی منطقه مهمترین عامل آلایندگی آب زیرزمینی به عناصر سنگین می باشد. حضور سکانس های از سازندهای تبخیری هرمز در شرق حوزه، و حضور سازندهای رسی و ماندگاری آب در بخش مرکزی حوزه باعث شوری و تجمع عناصر سنگین در دشت خانمیرزا شده است.

کلمات کلیدی:
آبخوان, هیدروژئوشیمی, نسبت یونی, عناصر سنگین, دشت خانمیرزا, لردگان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:
https://civilica.com/doc/1537865